

Wstęp do teorii niepewności pomiaru

Danuta J. Michczyńska

Adam Michczyński

Podstawowe informacje:

- Strona Politechniki Śląskiej: www.polsl.pl
- Instytut Fizyki / strona własna Instytutu /
Dydaktyka / I Pracownia Fizyczna A w Gliwicach
 - FORMULARZE
 - STRONA TYTUŁOWA
 - KARTA POMIAROWA
 - SPIS ĆWICZEŃ
 - Instrukcje do pobrania poprzez Platformę Zdalnej Edukacji
 - » Zaloguj się jako gość
 - » Pierwsza pracownia fizyczna

Pomiary fizyczne

- Są dokonywane tylko ze skończoną dokładnością.
 - Powodem - niedoskonałość przyrządów pomiarowych i nieprecyzyjność naszych zmysłów biorących udział w obserwacjach.
- Podawanie samego tylko wyniku pomiaru – niewystarczające
- Opracowanie pomiarów winno zawierać także miarę ich wiarygodności, czyli niepewność pomiaru.

Rodzaje błędów pomiaru

- **Błąd przypadkowy** spowodowany jest losowym odchyleniem wyniku pomiaru od wartości rzeczywistej. Wynik kolejnego pomiaru jest inny, lecz szansa uzyskania wyników tak większych, jak i mniejszych od wartości rzeczywistej jest w przybliżeniu taka sama.

Rys. 1. Losowy rozrzut wyników pomiarów wokół wartości rzeczywistej ilustrujący występowanie błędu przypadkowego.

Rodzaje błędów pomiaru

- Z **błędem systematycznym** mamy do czynienia, gdy przy powtarzaniu pomiaru występuje ta sama różnica między wynikami pomiarów a wartością rzeczywistą, natomiast rozrzut wyników poszczególnych pomiarów jest niewielki lub nie występuje w ogóle.

Rys. 2. Błąd systematyczny.

Rodzaje błędów pomiaru

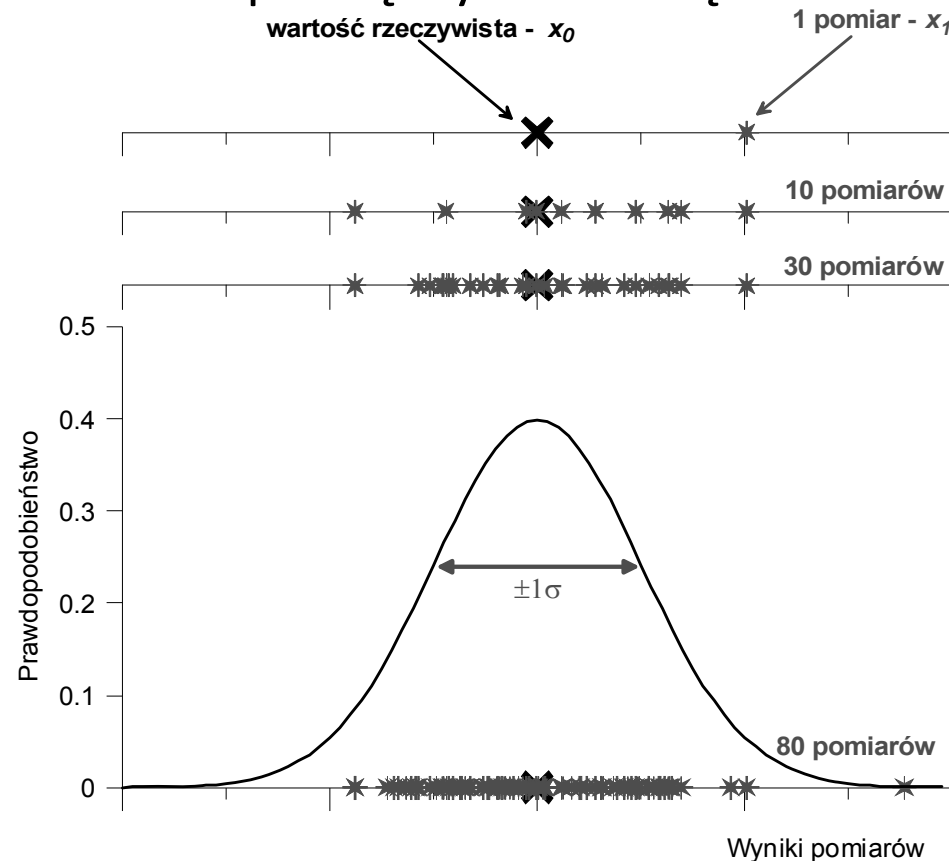
- **Błąd gruby** to różnica między wynikiem pomiaru i wartością rzeczywistą, na ogół bardzo duża, powstała wskutek nieumiejętności użycia danego przyrządu, pomyłek przy odczytywaniu i zapisie wyników, itp.

Rys. 3. Błąd gruby.

Błąd pomiaru

- **$Błąd = x_i - x_0$**
- Błąd – to różnica pomiędzy wartością zmierzoną i rzeczywistą

Rys. 4. Rozrzut wyników pomiarów x_i wokół wartości rzeczywistej x_0 .

Niepewność pomiaru

- parametr związany z rezultatem pomiaru,
- charakteryzujący rozrzut wyników,
- można go, w uzasadniony sposób przypisać, wartości mierzonej.

Różne miary niepewności

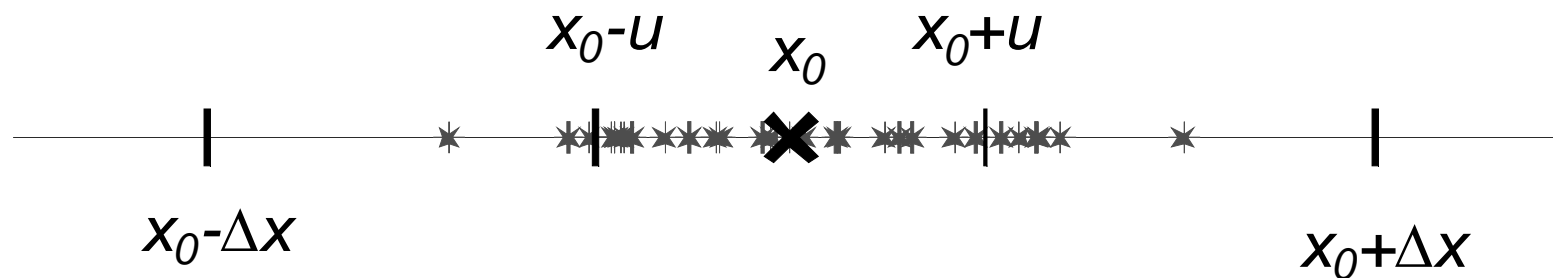
- **Niepewność maksymalna Δx** – staramy się określić przedział, w którym mieszczą się wszystkie wyniki pomiaru x_i , aktualnie wykonane i przyszłe.

Niepewność maksymalna jest miarą deterministyczną, gdyż twierdzimy, że wartość prawdziwa zawarta jest na pewno w przedziale $x_0 \pm \Delta x$.

Niepewność maksymalna jest stosowana w określonych sytuacjach, np. jako miara dokładności elektrycznych przyrządów pomiarowych.

- **Niepewność standardowa $u(x)$** – oszacowanie odchylenia standardowego
 - Rezultat pomiaru to zmienna losowa
 - Jej rozrzut charakteryzuje odchylenie standardowe - pierwiastek z średniej wartości kwadratu różnicy wartości zmierzonej i rzeczywistej
 - Nie znamy wartości rzeczywistej -> nie znamy dokładnej wartości odchylenia standardowego

Różne miary niepewności

- **Rys. 5.** Porównanie przedziałów niepewności pomiaru określonych przy pomocy modelu statystycznego $(x_0 - u; x_0 + u)$ i deterministycznej teorii niepewności maksymalnej $(x_0 - \Delta x; x_0 + \Delta x)$.

Niepewność typu A

- Wyznaczanie niepewności w oparciu o serię wyników pomiarów, przy których występuje rozrzut statystyczny nazywany jest obliczaniem niepewności metodą A.
 - Wynik pomiarów określamy jako wartość średnią z serii pomiarów.
 - Niepewność standardową pomiaru (wyznaczenia wartości średniej) określamy podając wartość odchylenia standardowego wartości średniej.

Niepewność typu A

- **Średnia arytmetyczna:**

- **Wartość średnia** - estymator wartości oczekiwanej:

$$x_{sr} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

- **Odchylenie standardowe pojedynczego pomiaru:**

$$s_x = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - x_{sr})^2}{n - 1}}$$

- **Odchylenie standardowe wartości średniej:**

$$s_{xsr} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - x_{sr})^2}{n(n - 1)}}$$

Niepewność typu A

- **Średnia ważona:**

- Poszczególnym wynikom pomiarów przypisujemy wagi w_i równe kwadratowi odwrotności ich niepewności:

$$w_i = \frac{1}{u^2(x_i)}$$

- Średnia ważona:

$$x_{srw} = \frac{\sum_{i=1}^n w_i x_i}{\sum_{i=1}^n w_i}$$

- Niepewność średniej ważonej:

$$u(x_{srw}) = \frac{1}{\sqrt{\sum_{i=1}^n \frac{1}{u^2(x_i)}}$$

Niepewność typu B

A co w przypadku, gdy nie występuje statystyczny rozrzut wyników (wszystkie pomiary dają ten sam wynik)?

- Główną przyczyną niepewności pomiaru jest niepewność przyrządu pomiarowego (niepewność wzorcowania).
- Przyrząd pomiarowy powinien gwarantować taką dokładność, aby wynik pomiaru x_i różnił się od wartości rzeczywistej nie więcej niż o działkę elementarną - $\Delta_p x$, czyli odstęp sąsiadujących kresek podziałki (termometr, linijka).
- Dokładność przyrządów określona przez producenta np.
 - dla mierników elektromagnetycznych

$$\Delta_p x = \frac{C \cdot \text{zakres}}{100}$$

C – klasa

Niepewność typu B

- Tak określona dokładność jest równoznaczna pojęciu niepewności maksymalnej.
- Niepewność będzie określona wzorem:

$$u(x) = \frac{\Delta_p x}{\sqrt{3}}$$

Niepewność całkowita

- Niepewność całkowitą wyznaczamy uwzględniając wszystkie czynniki określające niepewność tzn. niepewność wynikającą z rozrzutu statystycznego wyników pomiarów, niepewność przyrządu pomiarowego a także niepewność eksperymentatora.
- Najczęściej mamy jednak do czynienia z dwoma pierwszymi czynnikami. Niepewność całkowitą wyliczamy w oparciu o prawo dodawania dyspersji (wariancji).
- Dla zmiennych losowych niezależnych:

$$u_c(x) = \sqrt{[u_A(x)]^2 + [u_B(x)]^2}$$

- $u_c(x)$ – niepewność całkowita,
- $u_A(x)$ – niepewność obliczona z rozrzutu statystycznego serii wyników pomiarów,
- $u_B(x)$ – niepewność obliczona inną drogą niż z rozrzutu wyników (w powyższym przypadku na podstawie dokładności przyrządu pomiarowego)

Prawo przenoszenia niepewności

- Wiele wielkości fizycznych jest wyznaczanych metodą pomiarów pośrednich.
- **Funkcja jednej zmiennej:**
 - Niepewność $u(x)$ jest mała w porównaniu z wartością mierzoną x

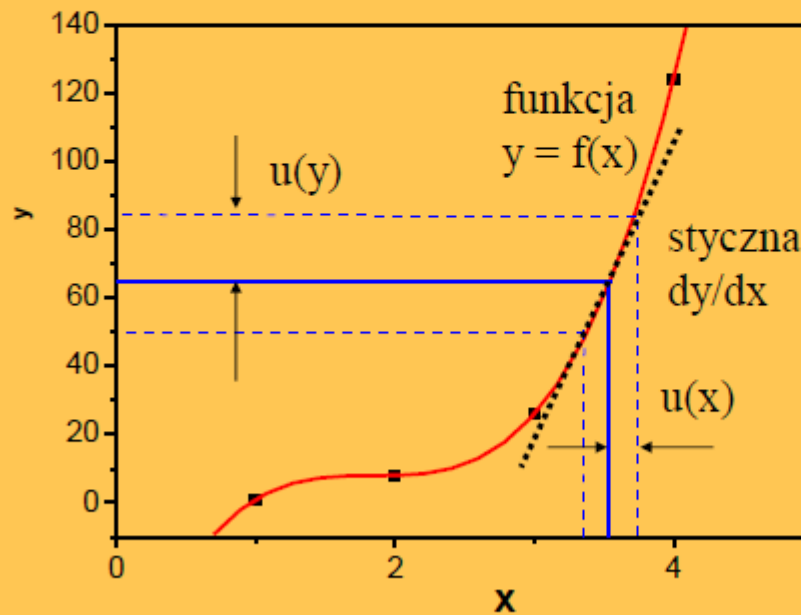
$$y = f(x)$$
$$u(y) = \frac{dy}{dx} u(x)$$

- **Funkcja wielu zmiennych:**

- $$y = f(x_1, x_2, x_3, \dots, x_i, \dots, x_k)$$
$$u_c(y) = \sqrt{\sum_i \left[\frac{\partial y}{\partial x_i} u(x_i) \right]^2}$$

Prawo przenoszenia niepewności

NIEPEWNOŚĆ WIELKOŚCI ZŁOŻONEJ – PRAWO PRZENOSZENIA BŁĘDU

$$u(y) = \frac{dy}{dx} u(x)$$

Zapis wyniku końcowego

1. Niepewność podajemy z dokładnością do dwóch cyfr znaczących, np.:

$$u(g) = 0,0287532 \text{ m/s}^2 \rightarrow u(g) = 0,029 \text{ m/s}^2$$

2. Wynik pomiaru zaokrąglamy do tego samego miejsca dziesiętnego, co niepewność, np.:

$$g = 9,8662317 \text{ m/s}^2 \rightarrow g = 9,866 \text{ m/s}^2$$

3. Zapisujemy wynik końcowy wraz z niepewnością i jednostką, np:

$$g = 9,866 \text{ m/s}^2; u(g) = 0,029 \text{ m/s}^2$$

lub

$$\underline{g = 9,866(29) \text{ m/s}^2}$$

- Porównujemy otrzymany wynik z wartością tablicową - czy w granicach pojedynczej (podwojonej/potrojonej) niepewności wynik jest zgodny z wartością tablicową?

Wykresy

Przy rysowaniu wykresów należy stosować się do kilku zasad:

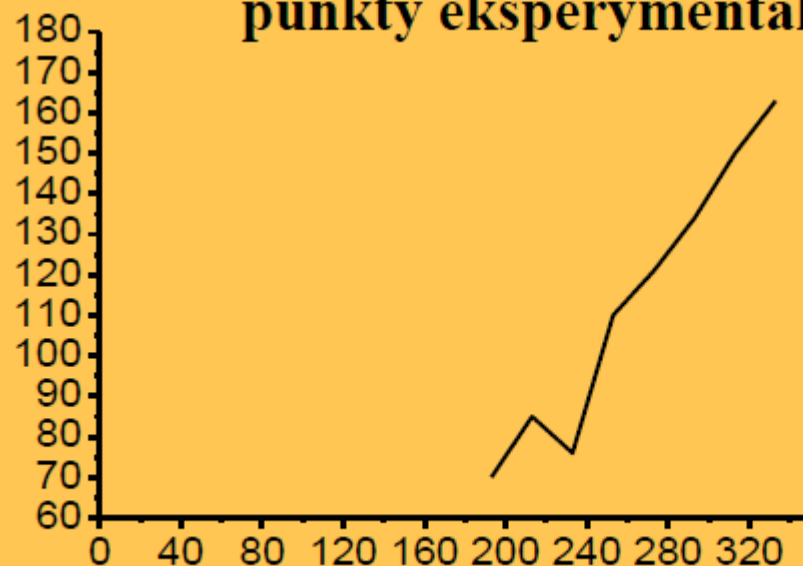
- Wykres powinien być możliwie duży (co najmniej połowa kartki A4)
- Wykresy sporządzamy przy użyciu komputera
- Ponadto:

Wykresy

Zasady rysowania wykresów

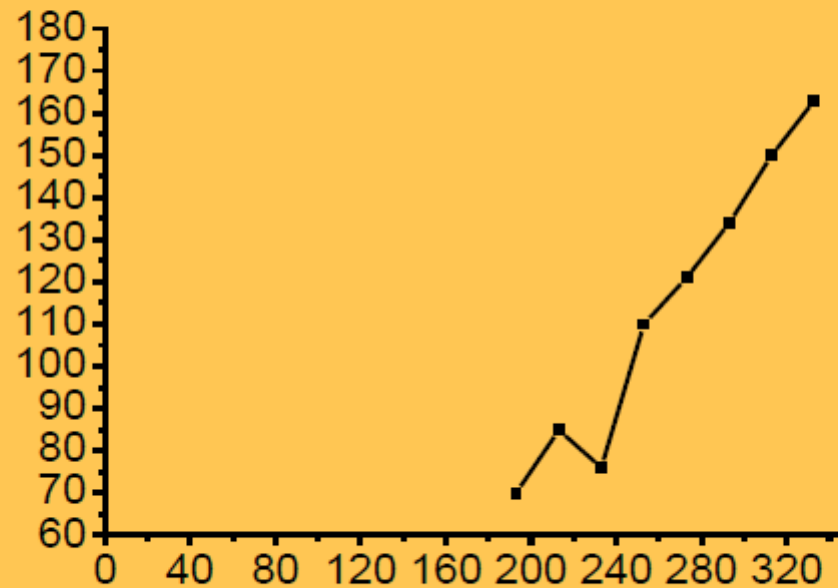
Czy ten wykres jest narysowany zgodnie z zasadami?

1. Należy wyraźnie zaznaczyć punkty eksperymentalne !!!

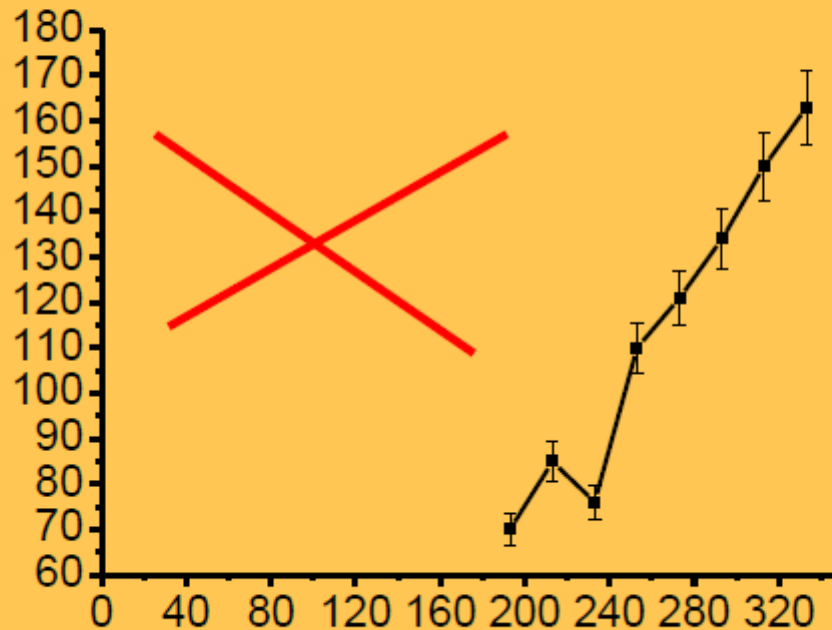
Wykresy

2. Trzeba nanieść błąd pomiaru

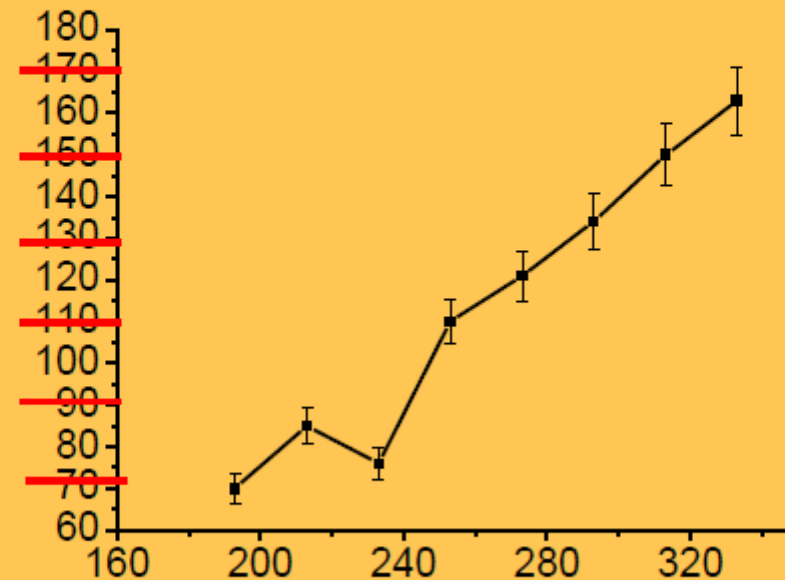
Wykresy

3. Dobrać zakresy osi współrzędnych odpowiednio do zakresu zmienności danych pomiarowych !!!

Wykresy

4. Właściwie opisać osie współrzędnych i dobrać skalę, tak aby łatwo można było odczytać wartości zmierzone.

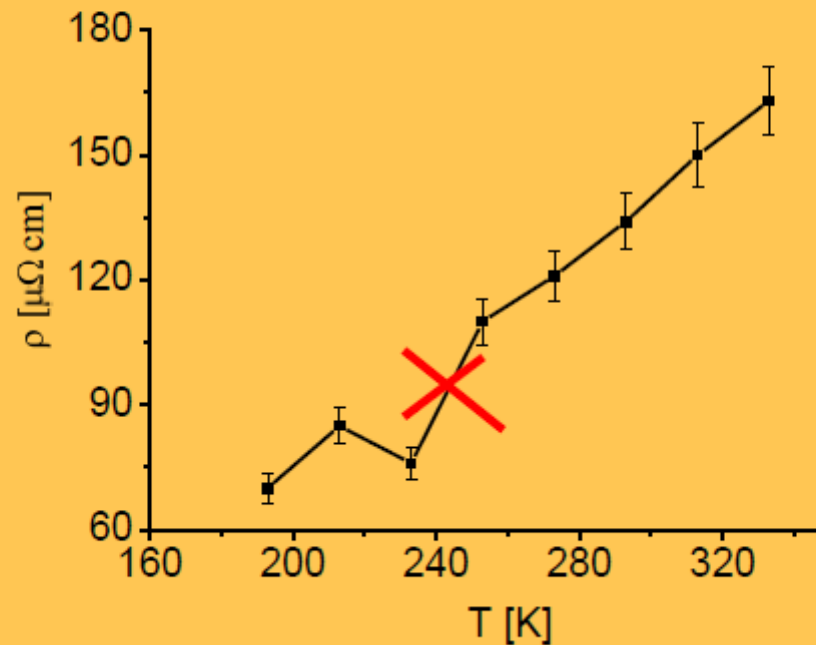

co jest na osiach ???

40

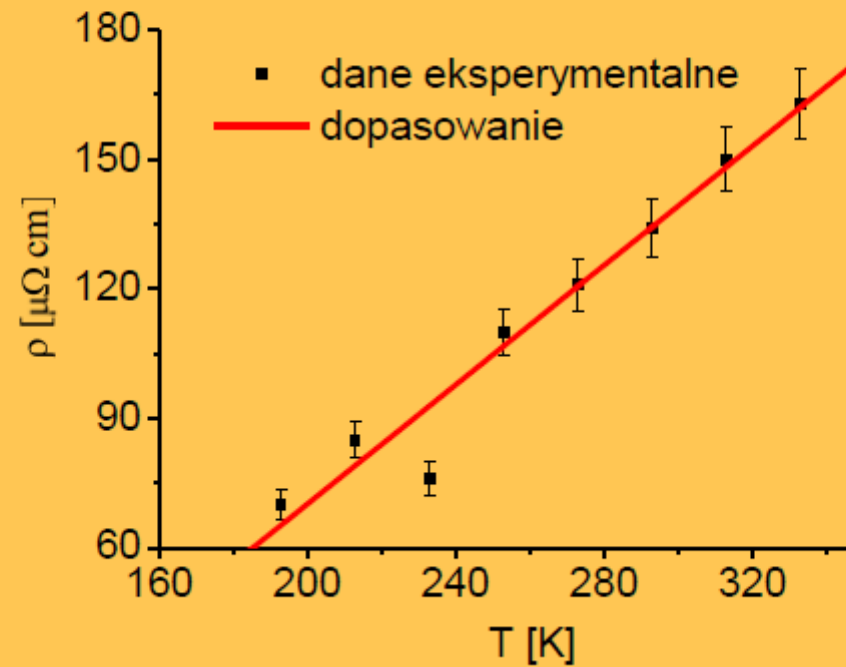
Wykresy

5. Nie łączyć punktów eksperymentalnych linią łamaną!!! Jeśli znany jest przebieg teoretyczny to dokonać dopasowania teorii do doświadczenia (przeprowadzić fitowanie)

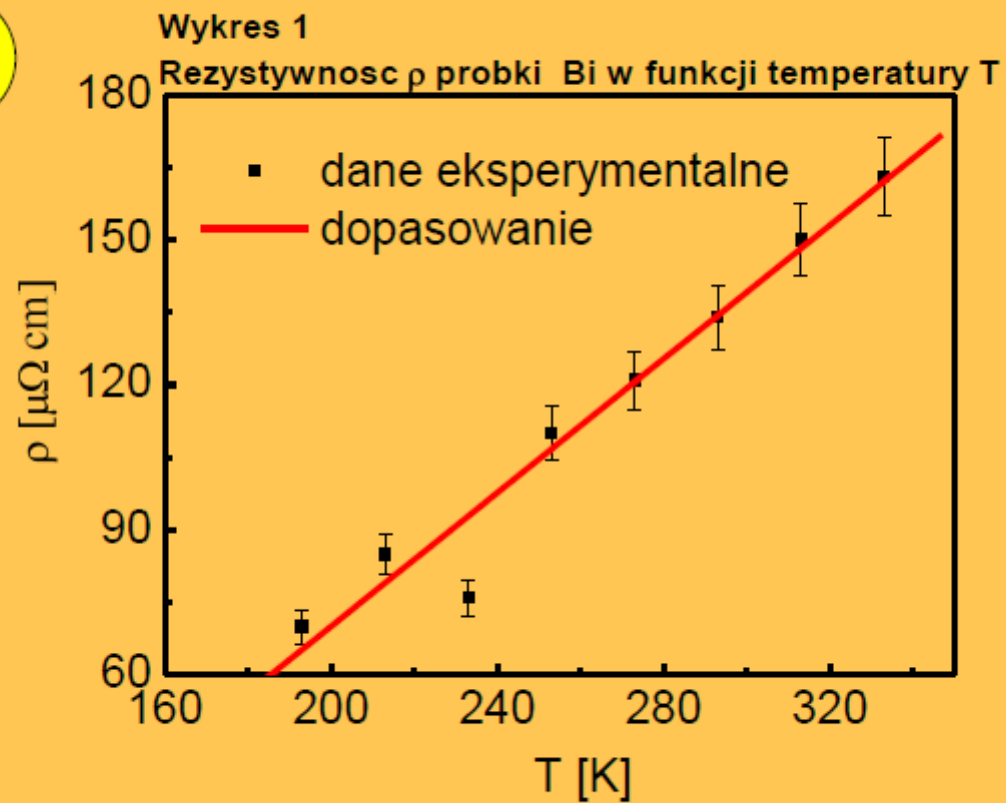
Wykresy

6. Zadbać o aspekt estetyczny wykresu (opis, zamknięcie ramką, itp.)

42

Wykresy

Wykresy

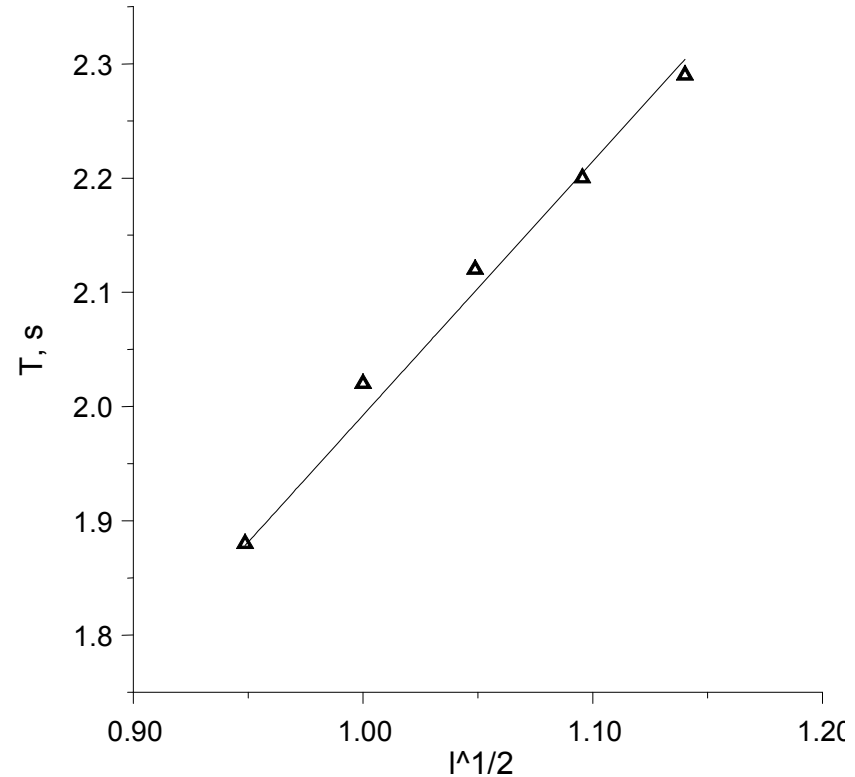
Wykres może nie tylko ilustrować zależność między mierzonymi wielkościami, ale również może być pomocny w wyznaczeniu interesującej nas wielkości. Np. wartości okresów w funkcji pierwiastka z długości wahadła układają się na linii prostej.

Jej równanie:
$$T = \frac{2\pi}{\sqrt{g}} \cdot \sqrt{l}$$

jest zgodne z ogólnym równaniem prostej:

$$y = a \cdot x + b$$

gdzie $a = \frac{2\pi}{\sqrt{g}}$; $b = 0$

Regresja liniowa

- Istnieje metoda statystyczna, tzw. **metoda regresji liniowej**, pozwalająca najlepiej dopasować prostą do danych pomiarowych. Metoda pozwala obliczyć wartość współczynnika nachylenia prostej (a) i jego odchylenie standardowe ($s(a)$), jak również wartość wyrazu wolnego i jego odchylenie standardowe.
- Dopasowanie prostej do punktów pomiarowych można zrealizować np. przy użyciu funkcji REGLINP w arkuszu kalkulacyjnym Excel